

РЕШЕНИЕ

№ 966

гр. София, 15.02.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 26 състав, в публично заседание на 09.01.2023 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Мария Шишкова

при участието на секретаря Веселина Григорова, като разгледа дело номер **11577** по описа за **2022** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 – чл. 178 от Административно процесуалния кодекс (АПК) във вр. чл. 84, ал. 1 във вр. чл. 67в, ал. 1, т. 1 от Закона за убежището (ЗУБ).

Образувано е по жалба на М. Н. Ш., гражданка на Руската Федерация, лично и като законен представител на малолетното си дете М. В. Ш., гражданин на Руската Федерация, депозирана чрез процесуалния им представител - адв. Г. В. от САК против Решение № 13724 от 22.11.2022 г. на решаващ орган към Държавната агенция за бежанците при Министерски съвет (ДАБ при МС) – А. М., с което на основание чл. 67в, ал. 1, т. 1 от ЗУБ във вр. чл. 12, § 4 от Регламент (ЕС) № 604/2013 на Европейския парламент и на Съвета от 26.06.2013 г. за установяване на критерии и механизми за определяне на държава-членка, компетентна за разглеждане на молба за международна закрила, която е подадена в една държава – членка от гражданнин на трета страна или лице без гражданство (Регламент (ЕС) № 604/2013), е разрешено прехвърлянето на жалбоподателката и малолетното ѝ дете в Чешката република.

В жалбата се застъпва становище за необоснованост и незаконосъобразност на оспорения административен акт. Изложени са аргументи за допуснати нарушения на изискванията на чл. 67б от ЗУБ и противоречие с разпоредбата на чл. 6 от Регламент (ЕС) 604/2013 поради неотчетените фактически данни, относими към преценката на висшия интерес на детето. В този аспект се сочи, че жалбоподателката и семейство ѝ – съпругът ѝ и непълнолетният ѝ син В. също пребивават на територията на РБългария

от м. април 2022 г., а от началото на учебната 2022/2023 г. и двете деца са ученици в българско училище. С тези аргументи е мотивирано искането за отмяна на оспореното решение и връщането на преписката на административния орган с указания за приложението и тълкуването на материалния закон, а именно – РБългария да поеме отговорност за разглеждане на молбата за международна закрила, подадена от жалбоподателката лично и като законна представителка на малолетното си дете.

В съдебното производство пред настоящата инстанция искането се поддържа от процесуалния представител на жалбоподателката, адв. В.. Акцент се поставя върху пасивното поведение на административния орган по отношение установяването на фактическите обстоятелства относно най-добрия интерес на детето. Жалбоподателката твърди, че желанието им е да получат международна закрила именно в България, като се позовава и на приспособяването на децата към училищната среда в българското училище в района, в който живеят и създадените добри взаимоотношения с местното население. Категорична е, че издадените визи на цялото семейство от Посолството на Чешката република в А. са били възможност за бързо и сигурно легално влизане на територията на държава – членка на ЕС, а не конкретно желание за продължителен престой в Чешката република. Моли съда да уважи жалбата като отчете, че прехвърлянето би се отразило отрицателно най-вече на децата, които към настоящия момент се чувстват добре в училищната и социалната среда в населеното място, в което семейството се е установило на територията на РБългария – [населено място], [община], Област В..

Процесуалният представител на ответника е на становище, че жалбата е неоснователна и следва да бъде отхвърлена. Счита, че при вземане на решението за прехвърляне на молбата за международна закрила към Чешката република решаващият орган е спазил изискванията на чл. 12 от Регламент (ЕС) № 604/2013, отчитайки данните за издадените визи за продължително пребиваване на територията на тази държава - членка и полученото потвърждение за поемане на отговорност за обратно приемане на жалбоподателката и малолетното ѝ дете и разглеждане на подадените молби за закрила.

Софийска градска прокуратура не се възползва от правото да участва със свой представител в съдебното производство, включително и да изрази становище по депозираната жалба.

Административен съд София-град, Първо отделение, 26 състав, след като обсъди приложените към делото доказателства, в контекста на аргументите, изложени от процесуалните представители на страните, прие за установено от фактическа страна:

На 04.07.2022 г. жалбоподателката М. Н. Ш., гражданка на Руската Федерация, легитимираща се с издаден на 28.04.2014 г. от Руската Федерация паспорт №[ЕИК], със срок на валидност 28.04.2024 г., е подала, чрез директора на РПЦ - С. до председателя на ДАБ при МС, молба за международна закрила лично от свое име и като майка и законна представителка на малолетното си дете М. В. Ш., [дата на раждане] в [населено място], Р. Федерация. Молбата е заведена РПЦ – С. с вх. № РД 09-2184 на 04.07.2022 г., а в ДАБ при МС с рег. № УП 21428 от 06.07.2022 г. В

Регистрационния лист, приложен към молбата, са отразени данните и за втория, непълнолетен син на жалбоподателката – В. В. Ш., [дата на раждане] , както и за съпруга ѝ В. Ш..

В хода на административното производство е изготвена Евродак дактилоскопна карта на жалбоподателката. Разяснени са ѝ правата относно обработката на личните ѝ данни за целите на производството за предоставяне на международна закрила, както и процедурата, по която ще бъде разгледана молбата, включително правата, с които разполага, съгласно чл. 29, ал. 1 и ал. 2 от ЗУБ. Още в деня на подаване на молбата ѝ е връчена покана за провеждане на интервю с определена дата и час - 13.07.2022 г. Към преписката не са приложени документи за проведено на тази дата интервю нито с жалбоподателката, нито с малолетното ѝ дете. Няма данни и относно причината за по-късното им провеждане.

На 15.07.2022 г. е уведомен директора на Дирекция „Социално подпомагане“ – П. за подадената молба за международна закрила и необходимостта, на основание чл. 15, ал. 4 във вр. ал. 1 от Закона за закрила на детето (ЗЗД), да бъде определен социален работник, който да присъства при изслушване на малолетното дете, включително и да представи социален доклад или становище, по реда на чл. 15, ал. 6 от ЗЗД.

Получено е становище от ДАНС, на основание чл. 41, ал. 1, т. 1 от Закона за Държавната агенция „Национална сигурност“ във вр. чл. 58, ал. 9 от ЗУБ – рег. № М – 16127 от 10.08.2022 г., в което е посочено, че не съществува пречка, ако молителката отговаря на условията на ЗУБ да получи международна закрила в РБългария.

На 15.09.2022 г. са проведени последователно интервюта с жалбоподателката и малолетното ѝ дете М. В. Ш.. По време на интервюто с детето не е участвал представител на Дирекция „Социално подпомагане“, видно от Протокола, с който е документирано това действие. Към преписката няма приложен документ, че към този момент е имало определен социален работник било от Дирекция „Социално подпомагане“ – [населено място] чифлик, сезирана официално едва на 16.09.2022 г., било от Държавната агенция за закрила на детето.

С Разпореждане от 16.09.2022 г. рег. № УП 21428, връчено на жалбоподателката М. Ш. на 26.09.2022 г. в присъствието на преводач от руски език, интервюиращият орган при ДАБ при МС, позовавайки се данните от документите за самоличност на лицата, търсещи закрила - издадените на 08.04.2022 г. шенгенски визи тип „С“ от Посолството на Република Ч. в [населено място], А. със срок на валидност до 07.04.2024 г., е образувал на основание чл. 67а, ал. 2, т. 1 от ЗУБ във вр. чл. 3, ал. 1 от Регламент (ЕС) 604/2013 г. на Европейския парламент и на Съвета производство за определяне на компетентната държава – членка, която да разгледа молбата за закрила.

На 28.09.2022 г. е изпратено запитване реф. № 56437BG001 до Чешката република, на основание чл. 12, ал. 2 и ал. 3 от Регламент (ЕС) 604/2013 г. за поемане на отговорност по отношение на жалбоподателката и малолетното ѝ дете. С нотификация от 21.11.2022 г. чешките власти са поели отговорност, на основание чл. 12, ал. 4 от Регламент (ЕС) 604/2013 г. Уточнено е, че прехвърлянето следва да се извърши в

рамките на следващите 6 месеца, считано от 22.11.2022 г.

С Решение № 13724 от 22.11.2022 г., издадено от решаващ орган при ДАБ при МС, позовавайки се на нотификацията от компетентните органи на Чешката република, е прието, че са налице основанията по чл. 67в, ал. 1, т. 1 от ЗУБ, поради което жалбоподателката и малолетното ѝ дете следва да бъдат прехвърлени в Чешката република. Решението е връчено на 06.12.2022 г. на търсещата закрила, в присъствието на преводач, като ѝ е разяснено правото на съдебен контрол.

Страните не спорят по така описаните фактически обстоятелства, послужили като основание за издаване на оспорения административен акт.

Жалбата е процесуално допустима. Подадена е от надлежна страна – адресат на акта, при наличие на правен интерес, доколкото с оспореното решение се засягат лични права и законни интереси на жалбоподателката и на представляваното от нея малолетно дете, в предвидения 7-дневен преклузивен срок, визиран в разпоредбата на чл. 84, ал. 1 от ЗУБ. Административен съд София - град е местно и родово компетентен да разгледа правния спор, съобразно изискванията на чл. 84, ал. 1 от ЗУБ.

Разгледана по същество, жалбата е ОСНОВАТЕЛНА.

Оспореното решение е постановено от компетентен административен орган – решаващ орган, по чл. 67в, ал. 1 от ЗУБ, видно от представената Заповед № РД 05 – 327 от 19.04.2022 г. на председателя на ДАБ при МС, с която на основание чл. 48, ал. 1, т. 9 от ЗУБ, старши експерт М. К. М. е определена за решаващ орган, който провежда производство по Глава шеста, Раздел Ia от ЗУБ. Спазени са изискванията на чл. 59, ал. 2 от АПК относно формата и съдържанието на решението.

Спрямо жалбоподателката и малолетното ѝ дете е проведено производство по Глава шеста, Раздел Ia, чл. 67а – чл. 67к от Закона за убежището и бежанците за определяне на компетентната да разгледа молбата за международна закрила държава, в съответствие с критериите, въведени с Регламент (ЕС) № 604/2013 на Европейския парламент и на Съвета от 26.06.2013 г. за установяване на критерии и механизми за определяне на държава-членка, компетентна за разглеждане на молба за международна закрила, която е подадена в една държава – членка от гражданнин на трета страна или лице без гражданство. Жалбоподателката е уведомена за образуваното производство, по реда на чл. 67а, ал. 4 във вр. ал. 2, т. 1 от ЗУБ и чл. 3, ал. 1 от Регламент 604/2013 г. с връчване на 26.09.2022 г. на разпореждането, издадено от интервюиращ орган на ДАБ при МС, за образуване на производството. След издаване на този административен акт до постановяване на оспореното решение към административната преписка не са приложени документи, удостоверяващи участието на жалбоподателката и/или малолетното ѝ дете при извършване на действия, по смисъла на чл. 67б от ЗУБ. Служителите на ДАБ при МС, позовавайки се на издадените визи за дългосрочно пребиваване на територията на Чешката република от Посолството в Е., А., са изчакали да получат нотификация от Чешката република по отправеното запитване за обратно приемане и въз основа на същата е поставено и оспореното решение.

В този аспект, основателни са възраженията на пълномощника на жалбоподателката за допуснати съществени нарушения на административно -производствените правила, които недопустимо са ограничили възможностите за ефективно упражняване на правото на защита на жалбоподателката и малолетното ѝ дете. Позоваването на правното основание на чл. 12, § 4 от Регламента при издаване на оспорения административен акт по чл. 67в, ал. 1, т. 1 от ЗУБ и препращането в мотивите към нотификацията, постъпила от Чешката република, се явяват недостатъчни в конкретния казус, за да се приеме, че са спазени гаранциите по чл. 6, § 1 и § 3, б. „а“ и б. „г“ от Регламент 604/2013 г. и разпоредбите на чл. 15 от Закона за закрила на детето.

Обжалваното решение е постановено при неизяснена фактическа обстановка, без участието на представител на Дирекция „Социално подпомагане“ по настоящата адресна регистрация на малолетното дете или на Държавна агенция за закрила на детето, въпреки че в молбата за закрила е посочен адреса, на който пребивава жалбоподателката и цялото ѝ семейство на територията на РБългария, в това число и малолетния ѝ син – М. Ш. – [населено място], [община], област В., [улица]. Към преписката не е представен нито социален доклад, нито становище, по смисъла на чл. 15, ал. 6 от Закона за закрила на детето. Не са отчетени желанието на малолетното дете, заявено по време на интервюто, на което е присъствала единствено жалбоподателката като негов законен представител, както и данните, че към момента на постановяване на оспорения административен акт М. Ш. е записан като редовен ученик в 7б клас, в дневна форма на обучение, за учебната 2022/2023 г. на Частно средно училище „Ю. Г.“, к. к. „К.“, [община], Област В. и посещава учебните занятия. В административната преписка не са приложени данни и относно процедурите по предоставяне на международна закрила на останалите членове на семейството – съпругът на жалбоподателката и непълнолетният ѝ син, които са посочени в регистрационния ѝ лист, с оглед и на заявления и при интервюто ѝ факт, че се намират на територията на РБългария. Липсата на тази информация лишава съда от възможност да извърши дължимата проверка за законосъобразност относно спазването на изискванията на чл. 7 от Регламент 604/2013 при прилагане на критериите по Глава III.

Висшият интерес на детето и зачитането на семейния живот са критерии от първостепенна важност, на които е подчинено приложението на Регламента, според съображения 13, 14 и 15. Затова и в йерархията на основанията по Глава III тяхното място предшества основанията по чл. 12, § 4, на което се е позовал решаващият орган от ДАБ при МС, за да постанови оспореното решение.

По изложените съображения оспореният административен акт като постановен при съществено нарушение на административно-производствените правила и неизяснена фактическа обстановка следва да бъде отменен, а преписката върната на решаващия орган, който да извърши съответните действия с участието на представител на Дирекция „Социално подпомагане“, да приложи и необходимата информация относно движението на молбите за закрила на останалите членове на семейството, и отчитайки първостепенната важност на висшия интерес на децата и запазването на семейството да се произнесе по реда на чл. 67в от ЗУБ, съблюдавайки йерархията в основанията по

Глава III на Регламент (ЕС) 604/2013.

Мотивиран от изложеното, Административен съд София - град, Първо отделение, 26-ти състав

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ Решение № 13724/22.11.2022 г. издадено от решаващ орган на ДАБ при МС – А. М., с което на основание чл. 67в, ал. 1, т. 1 от Закона за убежището и бежанците във вр. чл. 12, § 4 от Регламент (ЕС) 604/2013 на Европейския парламент и на Съвета е разрешено прехвърлянето на Ш. М. Н. и малолетния ѝ син Ш. М. В. в Чешката република.

ИЗПРАЩА преписката на компетентния решаващ орган при ДАБ при МС за изпълнение на задължителните указания в мотивите относно тълкуването и прилагането на закона.

Решението не подлежи на касационно обжалване, съгласно чл. 85, ал. 4 от ЗУБ.

СЪДИЯ: